

ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΕΙΣ ΤΟ 3ον ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ» .

«Βαρνάβας δέ καί Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλήμ πληρώσαντες τήν διακονίαν.....Οὗτοι μέν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπό τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου κατήλθον εἰς τήν Σελεύκειαν, ἐκεῖθεν δέ ἀπέπλευσαν εἰς Κύπρον. Διελθόντες δέ τήν νῆσον ἄχρι Πάφου(Πρ. 13, 4, 6)».

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κύπρου Κύριε Χρυσόστομε,

Ἐντιμότητε Κύριε Πέτρε Κυριακίδη,

Ἐλλογιμώτατοι κ. Καθηγηταί,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

Δόξαν καί Εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν τῷ ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ ὅτι ἡ Μή Κυβερνητική Ὑργάνωσις τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων «Ρωμηοσύνη» συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ πολυπαθεῖ Νήσῳ Κύπρῳ καί δῆ ἐν τῇ ἀρχαία ὑμῶν πόλει Πάφῳ. Καί τοῦτο, διὰ νά διαδηλώσωμεν ἅφ' ἑνός μέν τήν ἐν Χριστῷ κοινωνίαν καί ἀγάπην τῶν Ἐκκλησιῶν Κύπρου καί Ἱεροσολύμων. Ἀφ' ἑτέρου δέ νά ἐπισημάνωμεν τοὺς ἰσχύοντας ἀγιογραφικούς καί ἀγιοπατερικούς δεσμούς, μεταξύ Κύπρου καί Ἀγίων Τόπων, τοὺς διαχρονικῶς ἐπιμαρτυρουμένους ὑπό τῆς κοινῆς ἡμῶν ἱερᾶς τῶν Ἀποστόλων παραδόσεως.

Τά τέσσαρα κέρατα τοῦ Σταυροῦ τοῦ Γολγοθᾶ ἐπεκτεινόμενα ἐπὶ τῶν ὁρέων τῆς Κύπρου, καθιστοῦν αὐτήν καί τόν εὐσεβῆ λαόν ἀλλά καί τήν χαροποιόν ἀνάστασιν τοῦ καινοῦ καί κενοῦ, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως Τάφου. Τοῦ Τάφου, ἐξ οὗ ἐπήγαγεν ἡ ἐν Χριστῷ ζωοποιός καί ἐνοποιός δύναμις τῆς «Ρωμηοσύνης».

Τούτου ἕνεκεν οἱ Ἅγιοι Τόποι μέ κέντρον τήν Ἱερουσαλήμ θέτουν τήν νῆσον Κύπρον ὑπό τήν ἐπιρροήν αὐτῶν, ἀναδεικνύοντες αὐτήν φορέα ὅλων τῶν ἐκφάνσεων τοῦ πολυ-πολιτισμικοῦ μεγέθους τῆς Ρωμηοσύνης, τοῦ ἐκδηλουμένου θρησκευτικῶς, κοινωνικῶς ἀλλά καί πολιτικῶς.

Λέγομεν καί πολιτικῶς, διότι τό κοινωνικοπολιτικόν καθεστῶς τῆς Κύπρου, ὅπως προβάλλεται σήμερον, τελεῖ καί πάλιν ὑπό τήν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον ἐπιρροήν τοῦ κοινωνικοπολιτικῶς καί ἐν προκειμένῳ θρησκευτικῶς διαμορφουμένου μελλοντικοῦ καθεστώτος τῶν Ἀγίων Τόπων τῆς Ἱερουσαλήμ, τῆς ὁποίας Ἱερουσαλήμ τό Ἑλληνορθόδοξον Πατριαρχεῖον, τό γνωστόν ὡς «Ροῦμ Ὁρθοντόξ» ἀποτελεῖ τήν Χριστιανικήν αὐτῆς καρδίαν, τήν συνυπάρχουσαν καί ἀρμονικῶς συλλειτουργοῦσαν μετά τῶν ἄλλων καρδιῶν αὐτῆς τοῦ Ἰσλάμ καί τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ.

Μέ ἄλλα λόγια, ὅταν τήν πολυσήμαντον καί περιεκτικήν (inclusive) θεολογικήν δύναμιν τῆς Ρωμηοσύνης ἀντιστρατεύονται πολιτικά συστήματα μέ ἀποκλειστικήν (exclusive) ἰδεολογικήν θεώρησιν, τότε ἐπέρχεται ἀκαταστασία• καί ἐν προκειμένῳ ἰσχύουν οἱ ὑμνογραφικοί λόγοι τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας: «Γλῶσσαι ποτε συνεχύθησαν διὰ τήν τόλμαν τῆς πυργοποιΐας...Τότε κατειργάσθη ἡ ἀφωνία

πρός τιμωρίαν• ἄρτι καινουργεῖται ἡ συμφωνία πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν».

Τὴν ὑπο τῶν Ρούμ Ὀρθοντόξ Πατριαρχείων τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τὰ πρεσβεῖα τιμῆς φέροντος Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, καινουργηθεῖσαν συμφωνίαν κηρύττει καὶ Χριστοπρεπῶς εὐαγγελίζεται ἡ «Ρωμηοσύνη», ἡ ὁποία διεφύλαξε ἀκεραίαν καὶ ἀλώβητον τὴν ἐθνικοθρησκευτικὴν ταυτότητα τῶν Ἀγίων Τόπων, πολλῶ δέ μᾶλλον τῆς τὴν ρομφαίαν διελθούσης καὶ πληγείσης πλευρᾶς ἁγιοτόκου Κύπρου.

Μέ τούς ταπεινούς αὐτοὺς διαλογισμούς χαιρετίζομεν καὶ ἐπευλογοῦμεν τὰς ἐργασίας τοῦ τρίτου Διεθνοῦς Συνεδρίου τῆς «Ρωμηοσύνης» μεταφέροντες τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν χάριν τῶν ἁγίων τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ Τόπων.

Εὐχόμενοι ἐν ταυτῷ πᾶσαν ἐπιτυχίαν.

Εὐχαριστῶ.